

اخبار کارگری

رئیس کل سازمان نظام پرستاری:

دولت باید به گروه‌های خدمت‌رسان در بحران‌ها فوق‌العاده خاص پرداخت کند

رئیس کل سازمان نظام پرستاری بابیان اینکه گروه‌های مختلف جامعه پزشکی در دوران جنگ‌نشان دادند که نقش مهمی در حفظ امنیت و سلامت دارند، گفت: در نامه‌ای از رئیس‌جمهور درخواست کرده‌ایم که حداکثر امتیاز فوق‌العاده خاص معادل ۲۵هزار امتیاز برای پرستاران، نیروهای بهداشت و درمان و تمام گروه‌های خدمت‌رسان لحاظ شود.

احمد نجابتیان در گفت‌وگو با ایسنا گفت: گروه‌های مختلف در دوران جنگ‌نشان دادند که نقش مهمی در حفظ امنیت و سلامت دارند. پرستاران، وظایف محوله را به خوبی انجام دادند و حاکمیت باید شرایطی را فراهم کند تا پرستاران احساس کنند خدمات آنها دیده می‌شود. او گفت: افزایش حقوق کارکنان دولت به‌طور عام و پرستاران به‌طور خاص به‌نحوی نیست که زحمات آنها جبران شود. در سازمان نظام پرستاری نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور نوشته و درخواست کرده‌ایم که فوق‌العاده خاص کارکنان دولت اجرا شود. حدود دو سال است که موضوع فوق‌العاده خاص کارکنان دولت مطرح شده و مجوز آن در برنامه هفتم توسعه آمده است.

رئیس کل سازمان نظام پرستاری ادامه داد: در این نامه درخواست کرده‌ایم که حداکثر امتیاز فوق‌العاده خاص به ۲۵هزار امتیاز می‌شود برای پرستاران، نیروهای بهداشت و درمان و تمام گروه‌های خدمت‌رسان لحاظ شود. سازمان نظام پرستاری بر این باور است که تمام گروه‌های خدمات‌رسان مانند آتش‌نشانی، هلال‌احمر و اورژانس مهم هستند. به‌طور کلی، دولت برای گروه‌های خدمات‌رسان که خدمات مهم به ویژه در بحران‌ها ارائه می‌دهند، حداکثر امتیاز فوق‌العاده خاص را در نظر گیرد.

نجابتیان گفت: نامهر، اخطاب به رئیس‌جمهور نوشته‌ایم و در این رابطه ظاهراً دفتر رئیس‌جمهور دستور به سازمان‌داری و استخدامی داده شده است. سازمان نظام پرستاری انتظار دارد که در نظر گرفتن حداکثر امتیاز فوق‌العاده خاص برای گروه‌های خدمت‌رسان به‌عنوان یک موضوع مهم در دستور کار قرار گیرد. همچنین موضوع را پیگیری می‌کنیم که از این ظرفیت قانونی برای افزایش حقوق گروه‌های خدمت‌رسان و حیاتی استفاده کنیم.

□□□

درخواست یک نماینده مجلس از وزیر کار مشکل بیمه بیکاری کارگران حل شود

نایب رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در نامه‌ای به وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از تاخیر در اجرای بیمه بیکاری و بلاکلیفی بیمه تکمیلی بانزشتگان انتقاد کرد و خواستار رفع مشکل بیمه جامعه کارگری و بازنشستگان شد.

به گزارش ایسنا، در نامه «عباس مقتدایی» نماینده اصفهان به «احمد مبدیری» وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی آمده است: با وجود آنکه بیمه بیکاری به‌عنوان یکی از مطالبات اصلی و فوری جامعه کارگری مطرح شده، تاکنون اقدام عملی و قابل‌ارزیایی از سوی وزارت کار مشاهده نشده و مردم پیام می‌دهند که با وجود وعده‌ها، هنوز گرای از مشکل آنان گذشته نشده است. همچنین بازنشستگان کشوری ماه‌هاست در بلاکلیفی بیمه تکمیلی به سر می‌برند. این موضوع نه‌تنها صندوق را تضعیف کرده، بلکه اعتماد این قشر را نیز خدشه‌دار کرده است.

در ادامه این نامه آمده است: بانزشتگان از نحوه دقیق اجرای همسان‌سازی گلابه شش‌دردارند طوری که تفاوت بین دریافتی ایشان با شاغل هم‌تراز وجود دارد و همچنین تعدادی نیز اعلام می‌دارند ششمال حال همسان‌سازی نشده‌اند که ناراحتی زیادی رابه وجودآورده است. متأسفانه در شرایطی که وزارت کار باید درگیر حل بحران‌های بیکاری و درمان بانزشتگان باشد، بخش عمده‌ای از انرژی مدیریتی صرف تغییرات گسترده و پرفرازونشیب در سطوح میانی و عملیاتی شده است. این تغییرات درحالی انجام می‌شود که بسیاری از کارشناسان آنها را غیرضروری و بی‌ارتباط باموریت اصلی وزارت‌ارزیایی می‌کنند. نتیجه آنکه هم فرصت‌ها از دست رفته و هم مسائل اصلی روی زمین مانده است. به‌نظر می‌رسد جبرانی در آن وزارت‌خانه باسوق دادن جنابعالی به سمت تسویه حساب‌های حزبی و عزل و نصب غیرضرور، سعی دارند که مجدداً شما را در مسیر نادرست و پرخاطری قرار دهند. تأکید کنم که روند موجود قابل قبول نیست. اگر در بازه زمانی کوتاه اقدامات مؤثر و قابل‌سنجش در حوزه‌های بیمه بیکاری و بیمه تکمیلی بانزشتگان آغاز نشود و کماکان تمرکز بر امور حاشیه‌ای و تسویه حساب‌های حزبی و مذموم باشد، ناگزیر از پیگیری جدی نظارتی در صحن علنی مجلس خواهیم بود.

□□□

۵۰۰ کارگر کارخانه «پینک رشت» بیکار شدند

منابع خبری از بیکاری موقت حدوداً ۵۰۰ کارگر شرکت «پینک» واقع در شهر صنعتی لاکان رشت خبر داد. به گزارش ایلنا، شرکت تولیدی «پینک» تا پایان سال گذشته حدود ۵۰۰ کارگر قرارداد موقت داشت اما کارفرما همه کارگران این واحد تولیدی را به دلیل کمبود مواد اولیه (مواد پلیمری و نوسانات برق) یا شروع بحران مالی بعد از اتمام قرارداد کارشنان اخراج کرده و کارگران مشمول دریافت مقرری بیمه بیکاری را به اداره کار معرفی کرده است. یکی از این کارگران، میانگین سابقه کار کارگران اخراجی را ۷ تا ۲۰ سال ذکر کرد و گفت: در میان کارگران تعدیلی، حدود ۳۰ کارگر باسوابق کار ۲۰سال در آستانه بانزشتگی با مشاغل سخت و زیان‌آور قرار دارند که دریافت مقرری بیمه بیکاری به‌سوابق بانزشتگی آنها لطمه می‌زند. به گفته‌وی، با وجود اطلاع مسئولان کارگری شهرستان از موضوع تعدیل کارگران شرکت «پینک» هنوز اقدامی صورت نگرفته و ظاهراً قرار است این کارگران برای پیگیری مطالبات صنفی خود به اداره کار شهرستان رشت شکایت کنند.

در روزهایی که سایه بحران بر بازار کار سنگینی می‌کند، آمارها دیگر فقط اعداد سرد و بی‌جان نیستند و هر رقم، روایتی است از سرفه‌ای کوچک‌تر شده، کارگاهی خاموش و خانواده‌ای که نگران فرامست.

در هفته گذشته، معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی از بیکاری مستقیم یک میلیون کارگر و تأثیر غیر مستقیم این وضعیت بر دو میلیون نفر دیگر سخن گفت؛ آماري که اگرچه تکان دهنده است اما به‌باور بسیاری از فعالان حوزه کار و داده‌های میدانی، همه واقعبین‌تر از تاب‌نمی‌دهد و ابعاد بحران در سطح جامعه چه‌سنا گسترده‌تر از ارقام رسمی باشد. برخی برآورد‌ها از آن حکایت دارد که دامنه این بیکاری، به‌صورت مستقیم و غیر مستقیم، به حدود چهار میلیون کارگر رسیده است.

در چنین وضعیتی، مسأله صرفاً اختلاف بر سر عدد و رقم نیست و پرسش اصلی اینجاست که دولت و وزارت کار در برابر چنین شوکی، چه مسئولیتی دارند و چه اقداماتی باید در دستور کار قرار دهند؟ آیا اولویت باید تهرنگ کردن ابعاد بحران در روایت‌های آماري باشد یا طراحی مداخلاتی فوری، علمی و مؤثر برای حفاظت از اشتغال، معیشت خانوارهای کارگری و پایداری نظام تأمین اجتماعی؟

برای بررسی این مسأله، ایلنا با «سمیه گلپور»، رئیس انون عالی انجمن‌های صنفی کارگران کشور گفت‌وگو کرده تا از منظر بازار کار و استانداردهای بیمه‌ای، بحران بیکاری، معیشت کارگران و تاب‌آوری تأمین اجتماعی را واکاوی کند.

معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی اعلام کرده جنگ اخیر باعث از دست رفتن بیش از یک میلیون شغل و بیکاری مستقیم و غیر مستقیم حدود دو میلیون نفر شده است. چنین شوکی چه ابعادی دارد؟

وقتی از یک میلیون شغل از دست‌رفته و دو میلیون بیکار مستقیم و غیر مستقیم صحبت می‌کنیم، براساس ادبیات جهانی کار و پر مبنای استانداردهای سازمان بین‌المللی کار یک پاک‌شو ک بزرگ در سبازار کار موهان هستیم؛ شوکی که هم اشتغال موجود را تخریب می‌کند، هم شغل‌زودبیکارگان جدید را افزایش می‌دهد و هم مدت زمان بیکاری را طولانی‌تر می‌کند.

در ایران، چنین شوکی معمولاً سه پیامد اصلی به همراه دارد: نخست، افزایش سریع بیکاری آشکار یعنی افرادی که شغل خود را از دست داده‌اند و به‌صورت فعال در جست‌وجوی کار هستند. دوم، رشد بیکاری پنهان و اشتغال ناقص به این معنا که بسیاری از افراد به‌سمت کارهای موقت، غیر رسمی، کم‌درآمد و بدون پوشش بیمه‌ای رانده می‌شوند. سوم هم فشار بی‌سابقه بر نظام تأمین اجتماعی و سازوکارهای حمایتی است چراکه هم در آمد خانوارها کاهش پیدا می‌کند و هم نیاز آنها به خدمات بیمه‌ای و حمایتی افزایش می‌یابد.

از نگاه ILO، دولت‌ها در برابر چنین شوکی سریع، هدفمند و مبتنی بر واقعیت عمل نکنند، بیکاری ناشی از جنگ از یک «شوک موقت» به یک «بی‌ثباتی ساختاری» تبدیل می‌شود و تبعیتی که می‌تواند به بیکاری بلندمدت، افت مشارکت اقتصادی، مهاجرت نیروی کار و تعمیق نابرابری‌ها منجر شود.

آثار اجتماعی و معیشتی این موج بیکاری برای خانواده‌های کارگری و بیمه‌شده‌ها چیست؟

در سطح خانوار، پیامدهای این وضعیت کاملاً ملموس و عینی است. نخستین اثر، کاهش مستقیم در آمد ماهانه خانواده است، پس از عوامل، از جمله طرح تحول سلامت، تحمیل بانزشتگی‌های زودرس، عدم پرداخت سهم دولت و تصمیماتی که با منطق و محاسبات بیمه‌ای سازگار نبودند، طی سال‌های گذشته ذخایر این سازمان را خنثی کرده‌اند.

از یک‌پایه بروز جنگ و پیامدهای آن، این فشار به‌اوج خود رسیده است. از یک‌سوی ورودی‌های سازمان کاهش یافته، چون تعداد بیمه‌پردازان کمتر شده و حق بیمه کمتری وصول می‌شود. از سوی دیگر، خروجی‌ها افزایش

گزارش

دبیرکل خانه کارگر:

نیمی از حقوق حداقل بگیران خرج غذای شود

صبح دیروز در دو نخستین روز از هفته کارگر، نشست با حضور اعضای کارگر و بانزشته در خانه کارگر شهری بر گزار شد.

«علیرضا محجوب» دبیرکل خانه کارگر در این نشست گفت: در

هفته کارگر باید به مشکلات خوداشاره کنیم که فراوان است و از مسائل معیشتی و شغلی تا موضوعات درمانی و بیمه‌ای شامل آن می‌شود. وی با اشاره به مشکل کمبود پزشکان متخصص در مراکز ملکی تأمین اجتماعی گفت: قبلاً هم اعلام کرده بودیم که اگر مشکل کمبود پزشک و نیرو در مراکز درمانی حل نشود، مشکل انباشته می‌شود لذا مجوزی برای دریافت پزشک متخصص گرفته شده که امیدواریم حل شود اما امروز حرف همه این است که مراکز ملکی ما از پزشک خالی شده و باید فکری کرد.

دبیرکل خانه کارگر تأکید کرد: تا‌ماین اجتماعی درباره حقوق و مستمری بانزشتگان گفته که مستمری پرداختی نسبتی با حق بیمه دریافتی از شاغل دارد اما ما بانزشتگان و طیفی‌ها درباره اخذ

گفت و گو

یک فعال کارگری:

کارگران منتظر ابلاغ مصوبه حق مسکن هستند

یک فعال کارگری از مسکن واجاره بهیابه عنوان یکی از دغدغه‌های جامعه کارگری نام برد و از دولت و وزارت کار خواست تا در هفته کارگر نوبت تصویب ابلاغ هرچه سریع‌تر به مصوبه افزایش حق مسکن را به کارگران بدهند.

محمدرضا فرزعلیان در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: در جلسه تعیین دستمزد ۱۴۰۵ که اواخر سال گذشته در شورای عالی کار برگزار شد،

نوع ایرانی

خطر تبدیل بیکاری به ابربحران؛

نه کارگران تاب‌آوری دارند؛ نه تأمین اجتماعی

نیاز پیدا می‌کند، برای درمان، بیمه بیکاری، مستمری و سایر خدمات اگر بیمه بیکاری یا حمایت‌تقدی هم به‌موقع و کافی نباشد، خانواده ناچار می‌شود به سمت فروش دارایی، حذف هزینه‌های ضروری و حتی در مواردی ترک تحصیل فرزندان حرکت کند.

شو ک جنگ سه پیامد اصلی به همراه دارد: نخست، افزایش سریع بیکاری، دوم رشد بیکاری پنهان و اشتغال ناقص و سوم هم فشار بی سابقه بر نظام تأمین اجتماعی و سازو کارهای حمایتی است

در واقع، فلسفه وجودی نظام بیمه اجتماعی در چنین بحران‌هایی این است که اجازه ندهد یک حادثه شغلی یا شوک اقتصادی، یک خانواده را از طبقه متوسط به حاشیه‌نشینی و فقر پایدار برتاب کند.

نقطه بحران در تأمین اجتماعی کجاست و بیکاری حاصل از جنگ چه فشاری بر ساختار تأمین اجتماعی وارد می‌کند؟

در پاسخ به این سؤال، باید به یک مفهوم کلیدی توجه کرد و آن هم «تاب‌آوری نهادهای بیمه‌گر اجتماعی» است. واقعیت این است که تأمین اجتماعی حتی پیش از جنگ اخیر نیز با ناترازی و تعهدی و نقدی مواجه بود. مجموعه‌ای از عوامل، از جمله طرح تحول سلامت، تحمیل بانزشتگی‌های زودرس، عدم پرداخت سهم دولت و تصمیماتی که با منطق و محاسبات بیمه‌ای سازگار نبودند، طی سال‌های گذشته ذخایر این سازمان را خنثی کرده‌اند.

از یک‌پایه بروز جنگ و پیامدهای آن، این فشار به‌اوج خود رسیده است. از یک‌سوی ورودی‌های سازمان کاهش یافته، چون تعداد بیمه‌پردازان کمتر شده و حق بیمه کمتری وصول می‌شود. از سوی دیگر، خروجی‌ها افزایش

تأمین خواهد شد، حتی در زمان جنگ و بحران هم جامعه دچار فروپاشی اعتماد نمی‌شود.

اما اگر پرداخت‌ها با وقفه مواجه شود، متناسب‌سازی مستمری‌ها یا تورم انجام‌نشد و سازمان تأمین اجتماعی مدام بر فشار بخشش حق بیمه‌ها بدون جبران دولتی قرار بگیرد، آن وقت این نهاد بیمه‌ای به‌جای آنکه منبع آرامش باشد، به کانون اضطراب و ناراضیاتی تبدیل خواهد شد. در ادبیات بین‌المللی کار، این وضعیت یک‌ریسک‌جدی برای امنیت اجتماعی به‌شمار می‌رود.

با این وضعیت، آیا درست است که برای کمک به کارفرمایان و بنگاه‌های آسیب‌دیده، از منابع تأمین اجتماعی هزینه شود؟

کمک به کارفرمایان و بنگاه‌های آسیب‌دیده، بدون تردید ضروری است اما مسأله اصلی این است که هزینه این حمایت‌باید از چه‌محل تأمین شود. در استانداردهای ILO و در حقوق تأمین اجتماعی، یک خط قرمز روشن وجود دارد: منابع بیمه‌ای که با مشارکت کارگر، کارفرما و دولت با تعهدات مشخصی مانند بانزشتگی، از کالافزادگی، بازماندگان، درمان و بیکاری‌شکل گرفته‌اند، نباید به صندوق عمومی بارانه‌های اقتصادی تبدیل شوند.

به بیان ساده‌تر اگر قرار است به بنگاه‌ها تخفیف یا بخشش داده شود، این حمایت‌باید از محل منابع دولتی و در قالب تعهدات عمومی دولت انجام‌شود، نه از حق بیمه‌ای که متعلق به کارگر و بیمه‌شده است و باید برای تأمین آینده او هزینه‌شود. در غیر این صورت، حمایت امروز از بنگاه‌ها با هزینه فردای مستمری بگیران و بیمه‌شدگان پرداخت خواهد شد.

با توجه به این وضعیت، راهکارهای فوری و میان‌مدت ششما برای مهار آثار بیکاری و حفظ پایداری تأمین اجتماعی چیست؟

اول بخوایم نسخه‌ای هم‌سواستانداردهای جهانی و در عین حال متناسب با شرایط ایران ارائه‌دهیم، می‌توان سه دسته سیاست‌را پیشنهاد کرد.

در بخش اقدامات فوری، یعنی در بازه سه تا شش ماهه، نخست باید بارانه دستمزد مشروط برای بنگاه‌های آسیب‌دیده در نظر گرفته‌شود؛ به این معنا که بنگاه‌در آزی باشد تا تسهیلات متعدده حفظ اشتغال باشند. در کنار آن، تعویق یا تقسیط حق بیمه کارفرمایان آسیب‌دیده هم می‌تواند مفید باشد اما مشروط بر اینکه دولت جبران مالی آن را برای تأمین اجتماعی تضمین کند. همچنین باید

بیمه بیکاری و کمک‌هزینه معیشتی برای بیکارشدگان ناشی از بحران به‌سرعت و به‌طور موقت گسترش یابد. در همین حال، محافظت از سرمایه و ذخایر تأمین اجتماعی در برابر تصمیمات غیربیمه‌ای نیز یک‌ضرورت فوری است. در حوزه اقدامات میان‌مدت، یعنی در بازه یک تا سه ساله، اجرای واقعی سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی و استقرار نظام چندلایه شامل سطوح امدادی، حمایتی و بیمه‌ای باید در دستور کار قرار گیرد. همچنین لازم است مطالبات واقعی سازمان تأمین اجتماعی از دولت با زمان‌بندی شفاف تسویه شود و سامانه‌های اطلاعاتی بازار کار و داده‌های بیمه‌ای برای تصمیم‌گیری مبتنی بر شواهد تقویت‌شوند.

در سطح اقدامات ساختاری و بلندمدت نیز باید در قواعد بانزشتگی‌های زودرس با نگاه بیمه‌ای و نه مصلحتی بازنگری شود. تقویت سرمایه‌گذاری‌های مولد و پایدار و مجموعه‌شستا و سایر زیر مجموعه‌ها، همراه با کاهش ریسک‌های ناشی از بحران، از دیگر ضرورت‌هاست. همچنین ایجاد یک نهاد تنظیم‌گر مستقل در حوزه بیمه‌های اجتماعی می‌تواند به تضمین پایداری بلندمدت این نظام کمک کند.

به‌طور خلاصه، در چنین شرایطی باید هم‌زمان از شغلمان، بنگاه‌ها، بیمه‌شدگان و مستمری بگیران حمایت شود و این هدف، بدون ایفای نقش فعال دولت به‌عنوان تضمین‌گر نهایی پایداری تأمین اجتماعی، دست‌یافتنی نخواهد بود.

سالمندتر شده و تعداد حق بیمه‌پرداز کمتر می‌شود. توصیه‌مادر این شرایط به تأمین اجتماعی این است که کارهای دیگر تعطیل‌شود فقط به افزایش تعداد بیمه‌پردازان در یافت حق بیمه‌از کارگرانی که تا پیش از این تحت پوشش نبودند، فکر شود. سیاستی که ناظر بر تشکیل چند صندوق در کشور بوده، به هیچ‌وجه درست نیست.

عضو هیات امنای تأمین اجتماعی گفت: ایجاد امنیت اجتماعی با تأمین اجتماعی است و مستمری بانزشته باید نسبتی با شرایط معیشت داشته‌باشد این فعال کارگری اضافه کرد: دیدبین کسی که ۳۰ سال حق بیمه داده و ۲۰ تا ۲۵ سال حق بیمه داده، تفاوت در پرداخت باشد. ما این را باید در تأمین اجتماعی جابجایی‌م نامنطق پرداخت مستمری به‌درستی کار کند.

دبیرکل خانه کارگر خاطر نشان کرد: کسانی که کار آسان دارند و آسیب خاصی نمی‌بینند، نباید زود بانزشته‌شوند و همین‌بی‌حساب بانزشته‌شدن زودتر از موعد، امروز به چالش صندوق تأمین اجتماعی بدل شده و باعث بی‌عدالتی شده است.

محجوب درباره قانون محاسبه دو سال آخر به عنوان معیار محاسبه مستمری گفت: مامرد، به‌رورسانی اعداد ۱۰ یا ۲۰ سال قبل مشکل داریم و نمی‌توانیم جمع‌بزنیم و حقوق کارگر معمولاً در زمان بانزشتگی ضایع می‌شود لذا قانون باید طبق همان معیار دو سال آخر باشد. تعداد

این فعال کارگری بابیان اینکه تا زمان ابلاغ مصوبه، مبلغ حق مسکنی که توسط کارفرمایان به کارگران پرداخت می‌شود همان ۹۰۰هزار تومان است، گفت: در هفته کارگر از دولت‌مردان و وزارت کار می‌خواهیم تا نوبت تصویب و ابلاغ مصوبه افزایش حق مسکن را به جامعه کارگری بدهند. فرزعلیان در عین حال از محاسبه بیمه حق مسکن کارگران توسط تأمین اجتماعی خبر داد و تأکید کرد: نرم‌افزار تأمین اجتماعی به پیشواز افزایش حق مسکن بدون تصویب هیات وزیران رفته و در حالی که مصوبه هنوز از طرف دولت ابلاغ‌شده حق بیمه آن را

از اول امسال محاسبه کرده است.

وی ادامه داد: نرم‌افزار لیست تأمین اجتماعی برای لیست فروردین محاسبات پرداخت حق بیمه رابر مبنای حق مسکن ۳ میلیون تومان در این فعال کارگری بابیان اینکه تا زمان ابلاغ مصوبه، مبلغ حق مسکنی که توسط کارفرمایان به کارگران پرداخت می‌شود همان ۹۰۰هزار تومان است، گفت: در هفته کارگر از دولت‌مردان و وزارت کار می‌خواهیم تا نوبت تصویب و ابلاغ مصوبه افزایش حق مسکن را به جامعه کارگری بدهند. فرزعلیان در عین حال از محاسبه بیمه حق مسکن کارگران توسط تأمین اجتماعی خبر داد و تأکید کرد: نرم‌افزار تأمین اجتماعی به پیشواز افزایش حق مسکن بدون تصویب هیات وزیران رفته و در حالی که مصوبه هنوز از طرف دولت ابلاغ‌شده حق بیمه آن را از اول امسال محاسبه کرده است.

وی ادامه داد: نرم‌افزار لیست تأمین اجتماعی برای لیست فروردین محاسبات پرداخت حق بیمه رابر مبنای حق مسکن ۳ میلیون تومان

واحدریسندگی بافندگی و دوزندگی است که بیش از ۸۰۰ کارگردران مشغول کارند. ظاهراً برخی مسئولان وعده‌ها گذاشای کارخانه‌وبازگشت به کار کارگران تعدیلی را تا سه ماه آینده داده‌اما به نظر می‌رسد این کارخانه‌فعالان در تهیه مواد اولیه را ندارند و فقط مقدار کمی نخ‌پلی استر در انبار ذخیره‌دارند که با این مقدار فقط می‌توان یک خط تولیدات محصولات مصنوعی را آن هم برای دو ماه راه‌اندازی کرد. این کارگر درباره موقات مزدی هم‌کاران خود گفت: تمامی کارگران بیکار شده به همراه کارگران شافل، دستکم بابت یک‌ماه مزد وعیدی یا سال پایان طلبکارند.

